

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Svk/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0924100803
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Fečík
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:0924100803.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): D.. F. O., narodený X.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX A., proti žalovanému: Pozemková mafia F. T. F. T. F.J. F., zločineckej organizácie (označenie žalobcom), konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Správneho súdu v Košiciach č.k. 2S/48/2024-15 z 24.1.2025, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa odmieta.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I.
Konanie na správnom súde

1. Podaním z 25.11.2024, doručeným Správnemu súdu v Košiciach (ďalej len „správny súd“) dňa 18.11.2024, sa žalobca domáhal ochrany pred konaním zločineckej organizácie - tzv. „pozemkovej mafie“ ako aj pred korupciou. Žalobca vo svojom podaní uviedol, že zločinecká organizácia sa mu 4x vyhrážala zabitím a 2x sa ho pokúsila zabiť na jeho pozemku, v lokalite Sokol (Košice - okolie) si uzurpovala pozemky, ktoré neboli v jej osobnom vlastníctve a realizovala stavby bez stavebného povolenia. Vo svojom podaní tiež uviedol, že došlo k zneužívaniu právomocí verejného činiteľa a ku korupcii. Prílohou podania navrhovateľa/žalobcu bola listina označená ako „Stručná analýza pozemkovej mafie“ a listina „Dodanie základného geodetického dokumentu na pridelenie záhrady č. 811/25 (staré č. 190/13) v lokalite Sokol - Nad Studňou pred rokom 1990 - odpoveď“ zo dňa 22.12.2011.

2. Žalobca dňa 13.1.2025 osobne doručil správneho súdu podanie označené ako „Doloženie výpisu z termínovaného vkladu“ z toho istého dňa. Prílohou podania bola kópia výpisu z termínovaného vkladu žalobcu vedeného v 365.bank, a. s., kde žalobca rukou dopísal, že zo sumy 901 eur bolo ukradnutých 569 eur, ktoré boli odovzdané súdnemu exekútorovi na príkaz šéfa pozemkovej mafie p. T. F. a informačný formulár banky pre vkladateľov.

3. Správny súd uznesením č.k. 2S/48/2024-15 z 24.1.2025, žalobcovi doručeným dňa 29.1.2025, rozhodol o zastavení konania podľa § 18 ods. 1 a § 99 písm. h) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) z dôvodu, že vec nepatrí do právomoci správneho súdu a ani do právomoci iných súdov v rámci Slovenskej republiky s tým, že po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania bude vec postúpená príslušnému útvaru Policajného zboru, v danom prípade Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Košice - Ťahanovce. V uvedenom uznesení bol žalobca poučený o tom, že je voči nemu prípustné podanie kasačnej sťažnosti, lehote a mieste jej podania, obsahových náležitostiach kasačnej sťažnosti a povinnosti právneho zastúpenia pri podaní kasačnej sťažnosti.

II.

Kasačná sťažnosť

4. Žalobca dňa 31.1.2025 doručil správne mu súdu podanie, ktoré bolo podľa obsahu posúdené ako kasačná sťažnosť proti uzneseniu správneho súdu č.k. 2S/48/2024-15 z 24.1.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

5. Správny súd následne uznesením č.k. 2S/48/2024-24 z 4.2.2025, žalobcovi doručeným dňa 12.2.2025, uložil žalobcovi povinnosť v lehote 10 dní od doručenia daného uznesenia doručiť súdu 1. splnomocnenie udelené advokátovi alebo potvrdenie o právnickom vzdelaní žalobcu, resp. jeho zamestnanca alebo člena a to na účel zastupovania v kasačnom konaní, 2. návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). V danom uznesení bol žalobca súčasne poučený, že ak si uloženú povinnosť nesplní, dôjde k odmietnutiu jeho kasačnej sťažnosti.

6. Dňa 13.2.2025 bolo správne mu súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom tento rozvíjal skutočnosti uvedené vo svojich predchádzajúcich podaniach, avšak celkom zjavne týmto podaním nedošlo k splneniu povinnosti uloženej žalobcovi uznesením správneho súdu č.k. 2S/48/2024-24 z 4.2.2025. Obdobné podanie doručil žalobca správne mu súdu aj dňa 17.3.2025.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

7. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal žalobca ako sťažovateľ v lehote včas (§ 443 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu spolu s konaním, pričom dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je nutné odmietnuť.

8. Kasačná sťažnosť predstavuje mimoriadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho súdu podľa § 10 SSP (§ 438 ods. 1 a § 439 ods. 1 SSP).

9. Podľa § 439 ods. 2 písm. d) alinea prvá SSP kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu o právomoci.

10. Napadnutým uznesením došlo k zastaveniu konania práve z dôvodu nedostatku právomoci správneho súdu, z čoho jednoznačne vyplýva, že proti nemu nie je kasačná sťažnosť prípustná. Na uvedenom závere o neprípustnosti kasačnej sťažnosti nič nemení ani nesprávne poučenie v napadnutom uznesení, podľa ktorého možno proti nemu podať kasačnú sťažnosť. Prípustnosť kasačnej sťažnosti totiž ustanovuje zákon (§ 438 a § 439 SSP) a nie obsah poučenia uvedený v rozhodnutí správneho súdu. Poučenie o prípustnosti kasačnej sťažnosti alebo neprípustnosti opravného prostriedku (§ 139 ods. 1 SSP) by síce logicky malo zodpovedať zneniu § 438 a § 439 SSP, avšak jeho prípadná nesprávnosť nemá za následok nezákonnosť samotného rozhodnutia.

11. Keďže proti napadnutému uzneseniu kasačná sťažnosť podľa 439 ods. 2 písm. d) SSP nebola prípustná, rozhodol kasačný súd podľa § 459 písm. c) SSP o odmietnutí kasačnej sťažnosti.

12. Kasačný súd súčasne zvažoval, či sú naplnené podmienky aj pre odmietnutie kasačnej sťažnosti podľa § 459 písm. d) SSP pre nesplnenie podmienok podľa § 449 SSP, teda pre podanie kasačnej sťažnosti bez zastúpenia advokátom. Znenie § 449 SSP však logicky dopadá len na podanie kasačnej sťažnosti, ktorá je prípustná, čomu logicky zodpovedá aj poučenie o povinnom zastúpení advokátom v kasačnom konaní v napadnutom rozhodnutí. Zákon totiž nepočíta s podaním neprípustnej kasačnej sťažnosti a preto pre tento prípad ani nerieši otázku jej podania advokátom vrátane príslušného poučenia. Inak povedané, ak poučenie znie, že „proti rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok“, logicky neobsahuje dôvetok o jeho prípadnom podaní advokátom. Uvedené jednak plne zodpovedá princípu hospodárnosti konania (§ 5 ods. 7 SSP) ako aj tomu, že vyžadovanie právneho zastúpenia by pri neprípustnej kasačnej sťažnosti predstavovalo u sťažovateľa celkom zjavne zbytočne vynaložené prostriedky. Kasačný súd preto dôvod odmietnutia kasačnej sťažnosti podľa § 459 písm. d) SSP nezistil. Odmietnutie kasačnej sťažnosti pre neprípustnosť podľa § 459 písm. c) SSP má totiž prednosť pred jej odmietnutím podľa § 459 písm. d) SSP.

13. Ako obiter dictum sa však kasačnému súdu žiada dodať, že podanie žalobcu zo dňa 25.11.2024 malo podľa obsahu skôr podobu nejasného podania vo veci samej, pretože žalobca uvádzal aj skutočnosti, ktoré mohli súvisieť s postupom alebo rozhodovaním orgánov verejnej správy (napr. postavenie „čiernej“ stavby atď.). Ak pritom z nejasného podania vo veci samej vyplýva aspoň čiastočne, že sa týka postupu alebo rozhodovania orgánov verejnej správy, javí sa vo vzťahu k ochrane procesných práv podávateľa ako i procesnej čistote vhodnejším postup podľa § 59 ods. 1 a 2 SSP, spočívajúci vo výzve správneho súdu podávateľovi na doplnenie alebo opravu takéhoto podania. Zákon totiž výslovne ustanovuje právo podávateľa na doplnenie alebo opravu nejasného, neúplného alebo nezrozumiteľného podania. Ak by podávateľ takejto výzve v určenej lehote nevyhovel, správny súd by potom uznesením rozhodol o odmietnutí podania podľa § 59 ods. 3 SSP. Konštrukt zastavenia konania „bez ďalšieho“ podľa § 18 ods. 1 SSP v spojení s § 99 písm. h) SSP je potrebné vnímať skôr reštriktívne. Jednak sa zastavuje konanie bez toho, aby sa podradilo pod niektorý z druhov konania uvedených v § 6 ods. 1 SSP. Zároveň, ak sa zastavenie konania spája s postúpením veci inému orgánu než súdu, môže hroziť denegatio iustitiae. Ak totiž podanie žalobcu bude súčasne obsahovať aj skutočnosti zakladajúce právomoc tohto iného orgánu, nebude mať tento orgán záujem vyvolať kompetenčný konflikt. Týmto by však došlo k odignorovaniu tých skutočností uvedených v podaní, ktoré by po doplnení predsa len mohli založiť právomoc správneho súdu. Uvedené závery však kasačný súd pri svojom rozhodovaní nemohol zohľadniť, aj keby ich sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, hoci tak neučinil, pretože pri odmietnutí kasačnej sťažnosti pre jej neprípustnosť sa dôvodnosť argumentácie obsiahnutej v kasačnej sťažnosti neposudzuje.

IV.

Záver

14. Kasačný súd podľa § 459 písm. c) SSP rozhodol o odmietnutí kasačnej sťažnosti z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 439 ods. 2 písm. d) SSP.

15. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný senát podľa § 467 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že účastníkom konania náhradu trov kasačného konania nepriznal a to žalobcovi ako sťažovateľovi s odkazom na § 170 písm. a) SSP z dôvodu odmietnutia kasačnej sťažnosti.

16. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

1. Odmietnutie kasačnej sťažnosti pre neprípustnosť podľa § 459 písm. c) SSP má prednosť pred jej odmietnutím podľa § 459 písm. d) SSP. Zákon totiž nepočíta s podaním neprípustnej kasačnej sťažnosti a preto pre tento prípad ani nerieši otázku jej podania advokátom vrátane príslušného poučenia.

2. Ak z nejasného podania vo veci samej vyplýva aspoň čiastočne, že sa týka postupu alebo rozhodovania orgánov verejnej správy, javí sa vo vzťahu k ochrane procesných práv podávateľa a ako i procesnej čistote vhodnejším postup podľa § 59 ods. 1 a 2 SSP, spočívajúci vo výzve správneho súdu podávateľovi na doplnenie alebo opravu takéhoto podania. Zákon totiž výslovne ustanovuje právo podávateľa na doplnenie alebo opravu nejasného, neúplného alebo nezrozumiteľného podania. Ak by podávateľ takejto výzve v určenej lehote nevyhovel, správny súd by potom uznesením rozhodol o odmietnutí podania podľa § 59 ods. 3 SSP. Konštrukt zastavenia konania „bez ďalšieho“ podľa § 18 ods. 1 SSP v spojení s § 99 písm. h) SSP je potrebné vnímať skôr reštriktívne. Jednak sa zastavuje konanie bez toho, aby sa podradilo pod niektorý z druhov konania uvedených v § 6 ods. 1 SSP. Zároveň, ak sa zastavenie konania spája s postúpením veci inému orgánu než súdu, môže hroziť denegatio iustitiae. Ak totiž podanie žalobcu bude súčasne obsahovať aj skutočnosti zakladajúce právomoc tohto iného orgánu, nebude mať tento orgán záujem vyvolať kompetenčný konflikt. Týmto by však došlo k odignorovaniu tých skutočností uvedených v podaní, ktoré by po doplnení predsa len mohli založiť právomoc správneho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.